

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

Strona przeciwna: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Sentencja

- 1) Artykuł 2 pkt 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1260/1999

należy interpretować w ten sposób, że:

pojęcie „nieprawidłowości” w rozumieniu tego przepisu obejmuje zachowania, które można zakwalifikować jako „czyny polegające na korupcji” popełnione w ramach postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, którego przedmiotem jest wykonanie robót współfinansowanych z funduszu strukturalnego Unii Europejskiej, i w odniesieniu do których wszczęto postępowanie administracyjne lub sądowe, w tym w przypadkach, gdy nie wykazano, że zachowania te miały rzeczywisty wpływ na procedurę wyboru oferenta oraz gdy nie stwierdzono żadnego rzeczywistego wpływu na budżet Unii.

- 2) Artykuł 98 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 1083/2006

należy interpretować w ten sposób, że:

w przypadku wystąpienia „nieprawidłowości” zdefiniowanej w art. 2 pkt 7 tego rozporządzenia nakłada on na państwa członkowskie, w celu ustalenia mającej zastosowanie korekty finansowej, obowiązek dokonania oceny każdego przypadku z osobna z poszanowaniem zasady proporcjonalności, z uwzględnieniem w szczególności charakteru i wagi stwierdzonych nieprawidłowości oraz ich skutków finansowych dla danego funduszu.

(¹) Dz.U. C 452 z 8.11.2021.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 8 czerwca 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation – Francja) – BNP Paribas SA/TR

(Sprawa C-567/21 (¹), BNP Paribas)

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych i handlowych – Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 – Artykuły 33 i 36 – Uznanie orzeczenia wydanego w innym państwie członkowskim – Podniesienie jako kwestii incydentalnej przed sądem innego państwa członkowskiego – Skutki wywołane przez to orzeczenie w państwie pochodzenia – Dopuszczalność powództwa wytoczonego w wezwanym państwie członkowskim po wydaniu wspomnianego orzeczenia – Krajowe przepisy proceduralne wymagające koncentracji roszczeń w ramach jednego postępowania]

(2023/C 261/35)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący skargę kasacyjną: BNP Paribas SA

Strona przeciwna: TR

Sentencja

Artykuł 33 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych w związku z art. 36 tego rozporządzenia

należy interpretować w ten sposób, że:

stoi on na przeszkodzie temu, by uznanie w wezwanym państwie członkowskim orzeczenia w przedmiocie umowy o pracę, wydanego w państwie członkowskim pochodzenia, skutkowało niedopuszczalnością roszczeń zgłoszonych przed sądem wezwanego państwa członkowskiego z tego względu, że ustawodawstwo państwa członkowskiego pochodzenia przewiduje proceduralną zasadę koncentracji wszystkich roszczeń dotyczących tej umowy o pracę, bez uszczerbku dla przepisów proceduralnych wezwanego państwa członkowskiego mogących znaleźć zastosowanie po dokonaniu tego uznania

(¹) Dz.U. C 471 z 22.11.2021.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 8 czerwca 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie – Polska) – I.S., K.S./YYY S.A.

[Sprawa C-570/21 (¹), YYY. (Pojęcie konsumenta)]

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 93/13/EWG – Nieuczciwe warunki w umowach konsumenckich – Umowa o dwojakim celu – Artykuł 2 lit. b) – Pojęcie „konsumenta” – Kryteria]

(2023/C 261/36)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: I.S., K.S.

Strona pozwana: YYY S.A.

Sentencja

- 1) Artykuł 2 lit. b) dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich

należy interpretować w ten sposób, że:

pojęcie „konsumenta” w rozumieniu tego przepisu obejmuje osobę, która zawarła umowę kredytu do użytku częściowo związanego z jej działalnością gospodarczą lub zawodową, a w części niezwiązanego z tą działalnością, wspólnie z innym kredytobiorcą, który nie działał w ramach swojej działalności gospodarczej lub zawodowej, jeżeli cel działalności gospodarczej lub zawodowej jest tak ograniczony, że nie jest on dominujący w ogólnym kontekście tej umowy.

- 2) Artykuł 2 lit. b) dyrektywy 93/13

należy interpretować w ten sposób, że:

w celu ustalenia, czy dana osoba jest objęta zakresem pojęcia „konsumenta” w rozumieniu tego przepisu, a w szczególności, czy gospodarczy cel umowy kredytu zawartej przez tę osobę jest tak ograniczony, że nie jest on dominujący w ogólnym kontekście tej umowy, sąd odsyłający jest zobowiązany uwzględnić wszystkie istotne okoliczności towarzyszące tej umowie, zarówno ilościowe, jak i jakościowe, takie jak w szczególności podział wykorzystania pożyczonego kapitału na działalność gospodarczą lub zawodową i pozagospodarczą lub pozazawodową, a w przypadku większej liczby kredytobiorców okoliczność, że tylko jeden z nich realizuje cel gospodarczy lub że kredytodawca uzależnił udzielenie kredytu przeznaczanego na cele konsumenckie od częściowego przeznaczenia pożyczonej kwoty na spłatę długów związanych z działalnością gospodarczą lub zawodową.

(¹) Dz.U. C 24 z 17.1.2022.